

СТОПАНСКИ СЪВЕТЪ

Напоследък е поставенъ дневенъ въпроса за приемането на стопански съветъ и у насъ по подобие на всички държави и за зареждане на една нужда, на стопански, особено всрѣдъ стопански съсловия: търговци, занаятчии, индустриалци и др. реформиране на днешния парламентъ въ стопански, като засъществява главно интереситъ на стопанскитъ съсловия. Въ психологическа нужда на стопанскитъ съсловия и работническото адептство на диктатурата фашизма намиратъ най добрата си почва.

И сега при изготвяне на законпроектъ решителна дума иматъ заинтересуванитъ съсловия. Да вземемъ, напр., закона за занаятитъ, който се е напоследък. Въ него сж прокарани почти всички искания, които се изтъкваха съ резолюциите на зан. съюзъ. Нѣколко страни се събира висшия зан. съюзъ, както и нач. на зан. отбѣли при търг. индустриалнитъ палата. Така че въ него сж вписани исканията на компетентността. Сжщото е и при другитъ законопроекти. Стига има желание и идеализъмъ истинска обществена служба, компетентността ще се намѣри даже изрови изъ земята, ако скрита.

Но щомъ става дума за единъ специаленъ институтъ, който да проучва голѣмитъ въпроси на нашето стопанство, не сме противъ. Щомъ

всички културни народи възприематъ тази реформа, значи има нѣщо положително въ нея. Ние сме за него. Този съветъ трѣбва да се състои отъ теоритици и практики, представители на съответнитъ съсловия. Той трѣбва да бжде съ съществителенъ гласъ, защото отговорното правителство и парламента носятъ отговорностъ за своята дейностъ и тя е подъ острieto на обществената критика и преценка. Но нѣма нужда да се теоритизира, че моралното значение на този институтъ ще бжде голѣмо и не ще се намѣри правителство, което да игнорира мнението му.

Наредъ съ този стопански институтъ, логично следва създаването и на другъ обществено-културенъ такъвъ, който да борави въ духовната и културна областъ. Той трѣбва да се състои отъ представители на чиновническитъ организации, свободнитъ професии, писатели и пр. интелектуели, боравещи съ ума и перото и които сж строители на духовната култура въ нашата страна.

Създадени тѣзи институти, единствено съ огледъ на тѣхната компетентностъ и активностъ, ще се разчисти широкия друмъ на нашето стопанско-културно строителство и ще се ликвидира съ една демагогия за стопански парламентъ на компетентнитъ, умѣло прокарвана всрѣдъ наивнитъ за цели, нѣмащи нищо общо съ истинскитъ интереси на нашето обществено-стопанско строителство.

М. В-въ

Бележки върху Закона за временната трудова повинностъ

Мнозина поглеждаха леко въпроса за отбиване временната трудова повинностъ. Наина, това е една новостъ, западена за пръвъ пѣтъ у насъ, България, и може би, тъй за това ние, привикнали да ценимъ своето, родното, следнахме много леко и на закона за временната трудова повинностъ. Партизанскитъ нравъ у насъ още по-вече допринесе за това. Презъ периода 1923 до 1931 години активна управницитъ тогава, междуту, се състоеше и въ това да създаватъ облекчения подлежащитъ на временна трудова повинностъ, а успоредно съ облекченията, често пжлагани отъ партизанскитъ организации, съ което се дискретирваха съответнитъ изпълнителни органи на Закона за временната трудова повинностъ.

Днесъ, обаче, следъ толкова години приложение, всички добити резултати сж досадни да ни убедятъ въ необходимостта отъ този законъ, ефикасността при приложението му и несъмненитъ резултати, които се получаватъ, именно, е накарало ржководството отъ горе да замисли доброто организиране за отбиване временната трудова повинностъ. Като резултатъ

имаме новата организация отъ 1932 год., която има воененъ характеръ. Това ще продължи и за напредъ. Сега, обаче, се изготвятъ списъци за всички недобори, за неотбиване врем. труд. пов. отъ 1920 г. до сега.

Има куриозни случаи. Граждани които преди 15 год. сж били на 46 год. сж пропуснали да отбиятъ тази повинностъ, сега вече 60 год. ще бждатъ викани. За такива граждани трѣбва да се направи облекчение.

Има, обаче множество други, които поради небрѣжностъ не сж работили, а не сж излѣзли отъ предѣлната възраст. Би било добре, ако своевременно отидѣха въ техн. отдѣл. на общината, и при градския кондукторъ се справѣха съ своитъ недобори по врем. трудова повинностъ

Вече е вржченъ и единъ списъкъ въ околийското управление и не е изключена възможността нѣкога нередовни повинничари да преспятъ въ полицейския участъкъ. Закона въ последната му форма позволява дори и екзекутивно събиране на глобитъ по тия недобори.

Това съобщаваме за сведение на всички, които сж неизправни въ това отношение.

БЪЛГАРИЯ УТРЕ

Нѣкога у насъ се спорѣше ожесточено, на кжде да се ориентираме въ културно и политическо отношение: къмъ Русия или къмъ Западна Европа. Спорътъ вземаше твърде ожесточена форма. Идваше се дори и до тамъ, че трѣбваше да се дадатъ и човѣшки жертви. Българския народъ тогава принесе въ жертва не малко свои синове, измежду които и нѣкои отъ своитъ надеждни първенци. Най-после въпросътъ бѣ разрѣшенъ. Логиката надделе. Да се ориентираме къмъ Русия, която сама примитивна бѣ въ културно отношение, ученичка на запада, бѣ нѣкакъ си невъзприемчиво, макаръ, че имаше нѣкакви други връзки, които ни подтикваха къмъ това. Все пакъ Европа си оставаше единствения източникъ на култура и напредъкъ и не оставаше, освенъ и нашитъ погледи да бждатъ обрнати натамъ. Така и сторихме. Но това бѣше само първата крачка. Българския народъ трѣбваше да премине презъ дисциплината на западната култура, за да почувствува въ душата лѣха на величието, на постижението на човѣшкия духъ. До тукъ всичко е оправдано. Ние бързо отскочихме напредъ, за да се изравнимъ съ културнитъ народи. Съ други думи ние трѣгнахме по пѣтя на културата и цивилизацията. Но въ сжщото време ние не трѣбба да забравяме, че има нѣщо гнило въ тази култура. Устоитъ на които е съградена, не отговарятъ на грамаднитъ и постижения, ето защо, тя се руши, клати се изъ основи. Нищо не е въ състояние да я задържи. Успоредно съ това, като по чудо сбжда се пророчеството, че изтока ще спаси свѣта. Изтока днесъ се възражда, нѣщо повече, той е вече възроденъ, той дирижира свѣтовния животъ.

Това особено ясно се забелязва следъ последната война. Това, което отъ тогава става, всѣки го вижда. Предвижданата катастрофа на капитализма начена веднага следъ войната. Машинизирането на всички отрасли на производството отъ една страна, и отъ друга вика за свободенъ животъ и пълна независимостъ на трудовитъ съсловия въ Европа и въ колониитъ, докараха до задънена улица безпомощния капитализъмъ, който трѣбваше да си подпише самъ своята смъртна присжда. Но и тогава дори той поставя уговорки. Не така лесно умиратъ тѣзи, които цѣлъ животъ само сж смукали кръвта и потъта на народитъ. Тѣ и днесъ въ своя предсмъртенъ часъ се опитватъ да крадатъ, за да продължатъ живота си. Днесъ тѣ крадатъ идеитъ на своитъ противници, крадатъ имъ постиженията, за да подкрепятъ силитъ си.

Наистина, страшенъ е призрака на гладната смъртъ. Презъ последнитъ години, следъ войната, прѣста на сждбата непрестанно чертае странитъ на об-

новата, на новия животъ. Отъ една страна въ ориента подтиснатитъ колониални народи се надигатъ, за да извоюватъ своята независимостъ. Отъ друга страна трудовия свѣтъ въ културнитъ страни проявява своята воля на равноправни граждани на своитъ страни. И всички очакватъ неотложно удовлетворението на своитъ искания предъ великата съвестъ на човѣчеството. Три сж спиралитъ, които прѣста на сждбата е начерталъ въ свѣта. Първата спирала, това бѣше първия сигналъ, първата покана на всички, които очакватъ своята свобода да се вдигнатъ на кракъ при най-благоприятнитъ условия, презъ войната. Отъ това се възползуваха само нѣкои народи. Но тукъ не спре работата. Това, което не можа да стане при първия опитъ, продължи да се извършва по-нататкъ. При първата спирала заредиха се крушенията въ различнитъ страни. Кризата се развихри надъ всички страни. Спрѣха се фабрики и работилници, затвориха дюкяни, фалититъ ваяха като пролѣтенъ дъждъ. Да се продължи по стария пѣтъ повече не можеше. Положението бѣше непоносимо; трѣбваше да се търси изходъ. И ето начева новата фраза—изхода. Прѣста на сждбата чертае за трети пѣтъ за всѣки народъ пѣтя, по който трѣбва да мине. И тогава става чудото. Тѣзи които сж крали и лѣгали и днесъ крадатъ и лжжатъ. Умиращия капитализъмъ се замѣнява съ възроденъ капитализъмъ. А той не е освенъ прекроени идеитъ на социализма. Каква гадостъ се крие въ това и до колко все още може да се разчита на старитъ изпитани срѣдства и на демагогията се вижда тѣкмо сега. Сега именно, когато строящия социализъмъ на изтокъ въ Русия и на северъ въ Дания, Швеция и Норвегия дава своитъ блѣскави постижения. Сега, именно, когато тамъ не само че е предотвратена всѣкаква криза, но и сж създадени най-добритъ условия за единъ осмисленъ човѣшки животъ, когато човѣкъ съ право може да се почувствува като въ рай, тогава именно тия въковни крадци си позволяватъ да поставятъ идеитъ на социализма въ услуга на капитализма. Западна Европа днесъ копира Изтока, отъ кждето иде новата на живота, защото единствено строящия социализъмъ е който спасява човѣчеството и носи човѣшки животъ на човѣка.

Ето кое трѣбва да разбере всѣки единъ. Ако нѣкога иммахме вѣренъ нюхъ, за да се приобщимъ къмъ напредничавото, къмъ запада, то днесъ хиляди пѣти повече ни се налага да останемъ вѣрни на тоя свой нюхъ, на тоя свой свѣщенъ поривъ къмъ повече свобода и справедливостъ, къмъ повече прогресъ. Но ако въ миналото Изтока бѣше ученикъ на Запада, то днесъ е точно обратното. Западна Европа копира идеитъ на обновения Изтокъ.

М. В-въ

Отъ всички крайности понастоящемъ въ свѣта, една отъ най-обезпокоителнитъ е тази, която подъ формата на истинско родолюбие издиганацията до степенъ да стои надъ всичко.

Този национализъмъ е пъленъ съ прекалености и фалшивостъ. Примѣрътъ, единъ отъ най-поразителнитъ примѣри, е обичаятъ, който се разпространи въ известни страни да се мине границата и да се милитаризира онова, което се нарича „Физическо възпитание“.

папа Пий XI

Каквито сж мислитъ ни, такъвъ е животътъ ни; той се ражда въ сърдцето ни и се образува въ мислитъ ни. Ако човѣкъ говори или върши нѣщо отъ зла мисль, страда нието не се махва отъ него, както колелото отъ петитъ на впрегатия волъ.

Каквито сж мислитъ ни, такъвъ е животътъ ни; той се ражда въ сърдцето ни и се образува въ мисльта ни. Ако човѣкъ говори или върши нѣщо отъ добра мисль, радостта следва подире му, като снька, която никога не изчезва.

Будийска мъдростъ

Освещаване частната болница на Д-ръ ШИШКОВЪ

Въ града ни се отвори частна болница, собственостъ на Д-ръ Д. Шишковъ—хирургъ, гинекологъ, акушаръ, рентгенологъ, която се помещава въ зданието на Басри Хюсеиновъ—Витанъ Христовъ.

На 4 т. м. при стечение на много поканени граждани се отслужи водосветъ отъ енорийския свещен. Миронъ, който следъ водосвѣта каза хубави думи за легитимното стремление и инициатива на личността за творчество и напредъкъ въ полза на обществото.

Кметътъ г. В. Бояджиевъ отъ името на гражданството поздравя г. Шишкова съ хубавата инициатива и му пожела успѣхъ и напредъкъ за въ полза на нашия беденъ градъ и околия.

Отговори на поздравитѣ и пожеланията г. Д-ръ Шишковъ, трогнатъ и развълнуванъ. Изтъкна, че при днешнитѣ тежки условия здравето е най-главното богатство, което, трѣбва да притежава отдѣлната личностъ въ жизнената борба. Често, обаче, здравето се нарушава по редъ причини и затова трѣбва да бжде възтановено, болниятъ трѣбва да се постави въ специални условия, които да подпомагатъ оздравяването му. Целта на неговата болница е, именно, подпомагане гражданството въ това отношение.

Болницата е съ 20 легла, кабинети, операциянна, гинекологична. Инсталиранъ е рентгеновъ апаратъ, диатермия, кварцова лампа и др. модерни нововъведения въ медицината. Уредбата на болницата показ-

ва, че е действано съ ржката на лѣкаръ съ голѣма болнична опитност.

Тамъ ще се задоволяватъ нуждитъ на болни отъ разни болести на медицината, а най-много отъ такива по специалността на стопанина-лѣкаръ, който за сега самъ завежда болницата.

Инициативата на г. Д-ръ Шишковъ прави голѣма честъ на самия него на първо мѣсто, защото той снабдява нашия край съ единъ лечебенъ институтъ, въ който той лично своитѣ професионални качества, и трудъ влага и единъ много скѣпъ болниченъ и лечебенъ инвентаръ.

г. Д-ръ Шишковъ направи много ценни изявления, които заслужава да се знаятъ и чуютъ не само отъ присъстващите на освещаването, а и отъ населението въ този край, па и отъ санитарнитѣ власти: като дългогодишенъ лѣкаръ той предоставя болницата си на използване отъ всѣки лѣкаръ, който би ималъ нуждата да подложи болника си пациентъ и на специално болнично лѣчение подъ надзора и ржководството на управлението на болницата.

А по отношение бѣдно-болнитѣ, сжщия изяви готовностъ да услужва само срещу заплащане стойността на материалитѣ и лѣкарствата

Ние похвалваме г. Д-ръ Шишкова за неговата инициатива, пожелаваме му успѣхъ въ доброто дѣло и пожелаваме да бжде подкрѣпенъ и отъ другата лѣкарска колегия въ града, да приобщатъ своитѣ сили и способности за здравословното състояние на нашия край. Нека за дребни разболвания не се разкарватъ болнитѣ по други градове, щомъ може да се даде успѣшно лѣчение и тукъ.

Гоститѣ се раздѣлиха сърдечно съ-предприемчивия и енергиченъ домакинъ и съ най-добри пожелания за успѣхъ и полза на страдащото гражданство.

Гражданинъ.

Природолѣчение

На тази тема Д-ръ К. Йордановъ отъ Варна на 3 и 4 т. м. въ читалнята на читалището държа две сказки, посѣтени много добре и изслушани

съ внимание. Въ сказкитѣ си г. Йордановъ разгледа следнитѣ въпроси: природата като лѣкаръ и нейното използване, единството на болеститѣ — вътрешно облагане, вътрешенъ лѣкаръ и самопомощъ, лѣчебнитѣ фактори на природното лѣкуване, лѣкуването на болеститѣ инфлуенца и ревматизъмъ чрезъ природнитѣ сили.

г. Йордановъ е застъпникъ на една нова теория при лѣкуване на болеститѣ. Основата на болеститѣ е замърсяването на организма, наслояването въ него на отрови, вследствие нередовенъ животъ. Лѣкарствата подтискатъ тѣзи отрови и даватъ само временно облекчение. Природата сама лѣкува чрезъ температура, повръщане, уригване, кихане и пр. Ние само подпомагаме природата. Който казва, че лѣкува е шарлатанинъ. Главнитѣ срѣдства на природното лѣкуване сж: свѣтлина, топлина, въздухъ, работа, почивка и диета. Водолѣчението сжщо има почтенно мѣсто при природолѣчението. Водата действува като пара, като топла, гореща и студена вода, но трѣбва въ специални бани. Природолѣчението сжщо трѣбва да се извършва подъ ржководството на лѣкаръ.

Следъ сказкитѣ, съмишленицитѣ на природолѣчението останаха и образуха дружество за природосъобразно живѣне и лѣкуване, каквито д-ва има на много мѣста въ насъ.

Слушателъ.

Изъ печата

Най-голѣмата причина за настоящитѣ мжчителни дни е сжществуващото несжответствие между наличната обществена организация и способности въ производство. Голѣмитѣ открития въ областта на техниката презъ последнитѣ десетилѣтия изискватъ новъ начинъ на общественъ животъ. Докато ние не се нагодимъ къмъ новитѣ изисквания, които новитѣ способности въ производството ни налагатъ, структурната криза на съвременното общество се повече ще задълбочава, а задълбочаване на кризата, това значи тържество на мизерията и на стопанското неразумие, което шестува, защото да се апелира „за ограничение на нуждитѣ“ въ време на „свръхпроизводство“, това е изразъ на неразбиране на стопанскитѣ проблемъ.

Не ограничение на потребноститѣ и свиване на производството, а повдигане културния уровень на маситѣ и справедливо разпредѣление на произведеното — ето пожелание, което трѣбва да изпълнимъ.

Мисли ясни, но мисли, които

нѣкои не искатъ да разбератъ, въпреки воплитѣ на милиони отрудени, жадуващи за повече благоденствие.

Изтеклата 1933 г. отвори очитѣ на мнозина. Ясно е вече, че индивидуалното щастие е свързано съ общественото, че изходътъ е въ цѣлостното отричане на стопанския либерализъмъ.

1934 год. е предъ насъ. Да работимъ за повече свобода, благоденствие и човѣчностъ.

Лит. Гласъ.

ХРОНИКА

До 15 мартъ т. г. всѣки занаятчия трѣбва да зарегистрира работилницата си при общината.

На 12 м. м. въ града ни е основана шивашка потрѣбителна кооперация за общи доставки. Въ управителното тѣло влизатъ: Стеф. Ивановъ, Сп. Узуновъ, Н. Падалски, Петъръ Янакиевъ и Сава Йордановъ. Поздравляваме инициаторитѣ съ съ хубавото дѣло и имъ пожелаваме, то да бжде първата стѣпка къмъ основанието и на шивашка кооперативна общност, защото изходътъ отъ днешнитѣ тежки условия на живота е само кооперацията и кооперативниятъ държ. строй.

Празникътъ на освобождението на България — 3 мартъ — бѣ отпразднуванъ тържествено на площадъ „Свобода“ въ присѣтствието на духовенството, войската, учащата се младежъ и гражданството. Следъ църковната служба г. Ас. Каваевъ държа речъ за значението на празника.

На 11 т. м. 10 ч. преди обѣдъ въ Кино Жековъ г. Д-ръ Шишковъ ще държи речъ на тема: „Какъ може да се помогне на болнитѣ при днешнитѣ тежки условия на живота. Поканватъ се гражданитѣ и гражданитѣ да присѣтствуватъ.“

На 2 т. м. въ салона Кино Жековъ женското д-во „Добродетель“ устрои кино-вечеринка. Заслужава да отбѣлжимъ филма „Пятя къмъ улицата“, които се прожектира. Единъ филмъ съ висока социална и художествена стойностъ и следователно, съ голѣмо възпитателно значение за младежи и възрастни. Героинята, жертва на съвременната социална разюзданостъ и несправедливостъ, бори се дълго време съ честенъ трудъ въ живота, но срѣщайки социалната бездушностъ и егоизъмъ, падна на дъното съ проклятие на уста. Женското д-во и г. Ив. Жековъ заслужаватъ похвала за художественото

и възпитателно удоволствие, което създадохъ за града ни на 2, 3 и 4 т. м. По-често такива филми.

КНИЖНИНА

Нашата майка, списание за всестранна майчина култура, кн. V. Урежда Д-ръ Ж. Ст. Кутинчева.

Съдържа: 1. Майката и общото подпомагане. 2. Проф. д-ръ Ст. Ватевъ — Какво трѣбва да знае всѣка майка. 3. Д-ръ М. Г. Лазаровъ — Ракъ въ матката. 4. Д-ръ Ас. Фиковъ — Детската парализа. 5. Д-ръ Б. Шановъ — Майката и дефективнитѣ деца. 6. Д-ръ Б. Бончевъ — Нови начала въ живота на семейството. 7. Д. Московъ — Майката въздържателка. 8. П. Ярсковъ — Наслед. права на майката. 9. Д-ръ Ж. Ст. Кутинчева — Хранене на детето. 10. Анна Безантъ. 11. Майчини въпроси. 12. Майчини новости. 13. Четиво за майчина култура. — Год. абон. 60 лв. София, ул. Гр. Игнатиевъ, № 24, Акация.

М. Д-ръ Тодорова — Слънцето, детето и училището. Училището Училища на открито. Съ 22 фиг. въ текста Предговоръ отъ проф. д-ръ Д. Кацаровъ. Стр. 144 Цена 25 лв. Издание „Акация“ София. Съдържа: Изразждане на младежта. — Дефекти въ днешнитѣ училища. — Сжщностъ на училищата на открито, на лѣтвищата, трапезарии, игрища. Видови училища на открито. — Тѣхниятъ режимъ: храна, слънце, въздухъ, гимнастика, игри. — Начини на обучение. — Поява и развой на училищата на открито въ чужбина и у насъ.

Вестникъ на жената, брой 562 е въ 8 голѣми страници съ 5 увеличени модели за бродирание и плетене и следното съдържание; за мирьтъ и разоржжението, статия отъ жени Божилова. Първата жена — министъръ на Съединенитѣ Щати Франциска Перскингъ. Катя се ядосва, разказъ отъ Фани Попова — Музафова. Образецъ за възпитание. Стихове отъ Офелия Касабова. Обществена сила на майката, Р. Голѣма нова. Музикаленъ прегледъ отъ Ив. Камбуровъ. Новитѣ пролѣтни моди. Балтъ, Разказъ отъ Купринъ Майки, внушаватъте обичъ къмъ труда, Живка Попова. По-често срѣда природата, М. Моралиева. „Пушенето забранено“, статия отъ Д-ръ Н. Станчевъ. Храносмилането започва отъ кухнята, Д-ръ Лъбонъ. Какво може да се стови отъ лукъ, Анна Д-ръ Хаханова, Магарешката кашлица, отъ Д-ръ Нейковъ. Здравни въпроси и отговори и пр. Отдѣленъ брой 4 лева.

Библиотека „Природолѣчение“.

№ 3. Естествено подмладяване и разхубавяване, цена 10 лв.
№ 4. Домашенъ природенъ цѣкаръ, цена 20 лв.
№ 5. Паролѣчение — видове бани и прилагането имъ, цена 10 лв.
№ 6. Краткъ курсъ по хигиена, цена 20 лв.
№ 7. Ревматизъмъ и лѣкуването му, цена 10 лв.
№ 8. Лѣкуването по Шротъ цена 20 лв.
№ 10 Лѣкуване съ постъ, цена 15 лв.
Сп. „Природенъ лѣкаръ“ кн. 6 месечно списание за природно лѣкуване, природосъобразенъ животъ аб. 75 лева.

Библиотеката и списанието се доставятъ отъ Д-ръ К. Йордановъ ул. „Дебъръ“ № 10 — Варна.

Франция

Въ Франция е образувано Дружество на инженер-миди, което си поставя за целъ да се бори съ химическата война.

Неговиятъ председател проф. Ланжевенъ, Директоръ парижката школа за физическа химия, е заявилъ:

— Ние искаме да извадимъ вреднитѣ илюзии, които живѣятъ цивилизованите. Всички трѣбва да знаемъ че въ настоящето въ никаква защита противъ душната и химическата война ние имаме само никакво срѣдство, което могло да предпази мирното население на столицитѣ и околнитѣ градове отъ смъртъ.

СТРАШНИ ЦИФ

Помощниятъ съветъ на комитетъ за облекчение на беднитѣ отъ кризата, който седалището си въ Българския публиченъ следнитѣ цифри насящи се за 1933 година

Въ цѣлия свѣтъ сжщо ли отъ гладъ презъ годината умрѣли 2,400,000 души. Самоубийствата отъ мизерия не по-малко отъ 1,200,000 души. За да се живятъ високо ценитѣ, умирати сж били: 2:5 милиона захаръ, 400,000 вагона зърно, 144,000 вагона месо, 264,000 торби кафе, 14 милиона килограма месо.

Помощниятъ комитетъ наключава, че съ помощта на унищоженитѣ продукти на война да се спаси животътъ на онези умрѣлитѣ отъ гладъ.

III Сждия-следователъ - Е.

ОБЯВЛЕНИЕ № 123

III Следственъ при Шуменски Окржженъ въ гр. „Ески-Джумая, съставенъ на интересующитѣ се, че да наеме помещението три стаи за нуждитѣ на срокъ една година — отъ 1-и до 31-и Априлъ 1934 год. до 31-и мартъ 1935 година.

Срокъ за подаване на титѣ е до 15-и мартъ 1934 г. Всички разноски по подаванетоъ сж за сметка на наемателя.

гр. Е.-Джумая 27 Февруари 1934 г.

III Сжд.-следователъ Ив. П.

Четете „Нови Дни“

денъ да се доближи до слабата свѣтлинка.

— Вие, госпожа, доктора, сте заболѣла отъ простуда, затова, ще да се пазите по-добре, да не хубава храна и ще редовно цѣроветѣ си... Дамянъ забърка въ скъпъ си джобъ и даде по няколко лева, които му ха, за да заплати на Ст. Той вдигна ржка да му че не иска и хвърли въ сичката една банкнота, роветѣ и храна на изостъ Сбогува се и излѣзе въ улицата, която водеше до дома му, като предъ очите се мъркаше жалката картичката на работническото семейство мислѣше: ... Казахъ ѝ, да ни добре, да взема редоветѣ си и пр, и пр. ирония! Нима тя не знае сама и го иска...? Не! условия не може да ржние, докторитѣ. На тоя народъ трѣбва преди добра храна и условия, воть и работа... Иначе сме безполезни и заблуждаваме себе си и обществото...

печат. Менгишевъ Е.-Д.

Крумъ Сп. Георгиевъ

Изъ низинитѣ на живота.

Въ единъ отъ крайнитѣ квартали на голѣмиятъ фабриченъ градъ, живѣе бедното семейство на работника Козаровъ. Този е единъ отъ тия мръсни квартали, чийто улици се преплитатъ безобразно и ненаселени; въ които постоянно царятъ тежката миризма на неизсъхналитѣ локви и разлагащитѣ се организми...

...Ето вече нѣколко месеца както е безъ работа и получава жестокиятъ награди на мизерията, която все повече се шири и налага унищожителния си печатъ върху кжщата и щастиято му. Жена му, която доскоро работѣше въ тютюневия складъ срещу малко възнаграждение, отъ острия мирисъ, силни студове и лоша храна, лѣгна тежко болна и не ставаше по цѣли дни...

Днитѣ на Козаровото семейство се изтъкулваха единъ следъ другъ като зърната на броеници, все така горчиви и еднообразни и се събираха въ седмици — месеци...

Една вечеръ дойде да ги споходи съседа имъ Марко, които отдавна знаеше за окая-

ното имъ положение. Тѣ си изказваха болкитѣ единъ другому, а навънъ вътъра свирѣше подъ прозореца, похлопваше и издаваше болезнени стонове...

Ти, Дамянъ, — рече бай Марко, виждашъ, че Иванка отива зле и трѣбва да повикашъ доктора.

— Ехъ, бай Марко, обади се той, и една тежа въздишка се изтрѣгна изъ изнемощелитѣ му гърди; нали виждашъ, че нѣма пари за хлѣбъ, а откъде да взема и за цѣрове... каквото даде Богъ...

— Ти знаешъ, миналата година когато лежеше моя Христо и азъ нѣмахъ пари... Па какво дае, немже; казаха ми за доктора Стоиловъ, младо момче, много добре и милостиво... Отидохъ, намѣрихъ го и му разправихъ за положението си; а пъкъ трѣбва да се цѣри, иначе ще отиде. Той веднага трѣгна съ мене, прегледа го и не ми взе нито левъ...! Нѣма защо да чакашъ повече, а иди при него и му се помоли.

Бай Марко си трѣгна и навънъ го посрещнаха любезнитѣ ласки и милвания на фев-

руарския студъ.

Още сжщия моментъ Козаровъ се отправи къмъ дома на „добрия докторъ“, за който му каза съседътъ. Той вече знаеше, кжде се намира и следъ половинъ часъ оглеждаше една табелка, прикована върху пжтната врата на една хубава спретната кжща. Снѣга я бѣше завѣялъ, той я поизтри и прочете надписа: Д-ръ Стоиловъ.

Дамянъ вдигна конвулсивно замръзналата си ржка и натисна копчето на електр. звънецъ.

— Кой е? Чу се гласъ отвътре, — заповѣдайте!

Той влѣзе въ малко кржгло салонче, кждето го посрещна доктора.

Ще се преглеждате ли? — Го запита той.

Нѣма да се преглеждамъ, но съмъ дошълъ по друга работа — Кажете тогава, по каква причина идвате по това време.

Господинъ Стоиловъ, — отговори Козаровъ и една сълза се търкулна по брадясалата му страна. Става половинъ година съмъ безъ работа. Жена ми и тя работѣше въ тютюневия складъ „Пчела“, обаче се разболѣ и става два месеца, както е на легло, пъкъ пари

нѣмамъ; имамъ три деца, които едвамъ прехранвамъ, а майка имъ съмъ оставилъ безъ никаква помощъ...

Гърдитѣ на бедняка се издигнаха високо, по челото му пропълзяха като гъсеници нѣколко бръчки и едно слабо хълдане се чу.

Въ душата на младия лѣкаръ заговори гласа на съчувствие и помощъ къмъ близкия страдающъ.

— Ставай, му каза той и заоблича дебелото си палто, като мисълта му се понесе изъ крайнитѣ улици на града и болната майка, която изнемощаваше нѣкъжде.

— Следъ малко двамата влѣзоха въ малка и низка стайчка, като още на вратата ги обляха тежка миризма. На една страна върху купчина парцали лежеше болната и до нея малкитѣ деца, които не снематъ очи отъ болната си майка, глухо плачѣха... Върху малка масичка стоеше опушено газениче, чийто димъ и болезненитѣ охкания на болната пълнѣха малкото пространство.

Той я прегледа и написа рецепта, за която бѣше прину-